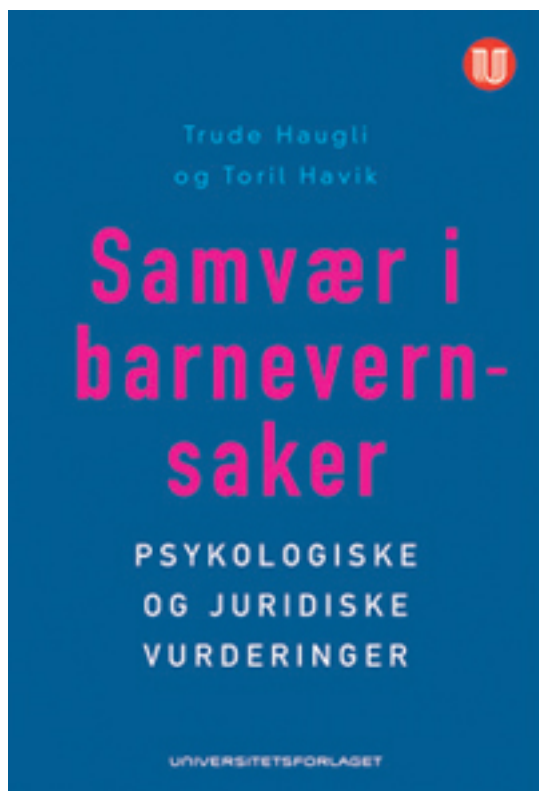

Fosterbarn mellom jus og psykologi

Trude Haugli & Toril Havik | **Samvær i barnevernssaker Psykologiske og juridiske vurderinger**, Universitetsforlaget, 2010. 176 sider

Behovet for tverrfaglig samarbeid i et spesialisert samfunn er påkrevet for å utdype vår forståelse på et fagområde. Denne bokens styrke er et viktig bidrag der juridisk og psykologisk kunnskap utfyller hverandre til et bilde som gir en helhetlig forståelse. Bokens primære fokus er samvær mellom fosterbarn og deres foreldre. Enten man som fagperson jobber direkte i barnevernssaker eller på sidelinjen, er kunnskap fra begge fagprofesjoner påkrevd for å gi en tilstrekkelig forståelse.

Denne bokens styrke er et viktig bidrag der juridisk og psykologisk kunnskap utfyller hverandre til et bilde som gir en helhetlig forståelse

For psykologer som kommer i kontakt med klienter som er involvert i slike prosesser, er man involvert enten man har kompetanse eller ikke. Vi kan ikke stikke hodet i sanden, men må forholde oss aktivt til prosessen, på et så godt fundament som mulig. Denne boken er nyttig for psykologer som ser behovet for å orientere seg bedre i det juridiske landskapet. Den er logisk og godt strukturert og gir en fyldig, lettfattelig presentasjon av dette fagområdet basert på rettspraksis og forskning. Den juridiske forfatterstemmen kommer tydelig fram med kommentarer om rettspraksis, mens den psykologiske kunne ha vært noe tydeligere.

Samtidig gir boken god oppdatering om nyere sentral utviklingspsykologisk forskning som er relevant for forståelsen av den komplekse sammenhengen beslutningen om samvær bør tas på bakgrunn av. For eksempel presenteres nyere forskning om temaet tilknytning, som er relevant ikke bare i barnevernssaker, men også på andre felt der man trenger denne oppdateringen. Det er

krevende for en travel praktiker å følge med slik vi burde på sentrale felt, når informasjonsflommen er mangfoldig og omfattende. En slik bok hjelper oss til å fange opp viktig oppdatering.

Av referanser til aktuell forskning savner jeg likevel det aller nyeste på feltet, slik et helt temanummer i *Journal of Child Custody, volume 6 Issue 1 & 2, 2009*, er viet kritiske nyanser innenfor tilknytning. Det er mye forskning en trenger å være oppdatert på, særlig når man arbeider med barn og familier i oppbrudd. I likhet med sakkyndige som arbeider på dette feltet, bør også den alminnelige praktiker basere sine konklusjoner på forskning.

Verdigrunnet samværsavgjørelser treffes på, er ikke nøytralt. Både sakkyndige psykologer, medlemmer av fylkesnemndene og dommere er bærere av verdigrunnlag som influerer de konkrete beslutningene. I boken drøftes behovsretningen og relasjonsretningen innenfor psykologisk teori som faglig forankrede verdiretninger mot og for samvær, sammenholdt med nyere forskning og praksiserfaring.

Boken anbefales psykologer som i sin jobb mer eller mindre aktivt blir involvert i barnefordelingssaker eller barnevernssaker, eller som har behov for oppdatering på noen sentrale felt innen praktisk utviklingspsykologi.

Anmeldt av Grethe Nordhelle, psykolog, advokat og førstelektor ved Diakonhjemmet høyskole, Oslo